

ยอมให้พระวิญญาณ บริสุทธิ์ทรงนำ

โดย เดเร็ก ปรินซ์

ในช่วงระยะเวลาหลายปีของการรับใช้ ผมมักจะสอนเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจากประสบการณ์ของผมนั้น ยิ่งเรามีความเข้าใจเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ดีเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้เรามีประสิทธิภาพสำหรับอาณาจักรของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น และพระวิญญาณบริสุทธิ์เองก็ทรงเป็นผู้สานต่อพันธกิจของพระเยซูในชีวิตของเรา

พันธกิจหลักประการหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ การทรงเป็นผู้นำทางของเรา พระเจ้าพระบิดาทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเพื่อทรงนำเราไปตลอดชีวิต ในยอห์น 16:13 พระเยซูทรงตรัสว่า

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็
เป็นบุตรของพระเจ้า” (THSV11)

ในโรม 8:14 เปาโลอธิบายว่าในทางปฏิบัตินั้น เราสามารถดำเนินชีวิต
ในฐานะบุตรของพระเจ้าได้อย่างไร นั่นก็คือการให้พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงนำทางเรา

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็
เป็นบุตรของพระเจ้า”

รูปคำกิริยาที่บ่งบอกถึงเวลาในที่นี้ (หมายถึงข้อพระคัมภีร์ที่อ้างถึงนี้ - ผู้แปล) คือ เวลาปัจจุบันที่ยังคงดำเนินต่อไปยังไม่สิ้นสุดสำหรับผู้คนมากมายที่ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นประจำ นั่น เขาเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า คำว่าบุตรนั้นบ่งบอกถึงความเป็นผู้ใหญ่ คำนี้ไม่ได้มีไว้ใช้กับเด็กทารกแต่เป็นคำที่ใช้กับบุตรที่โตแล้ว การที่จะเป็นบุตรของพระเจ้าได้นั้น เราต้องบังเกิดใหม่อีกครั้งโดยพระวิญญาณของพระเจ้า พระเยซูทรงชี้แจงเรื่องนี้อย่างชัดเจนในยอห์นบทที่ 3 แต่เมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว การที่จะเติบโตขึ้นและกลายเป็นผู้ใหญ่และสมบูรณ์แบบได้นั้น เราจำเป็นต้องได้รับการทรง

นำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นประจำ

ความจริงอันน่าเศร้าก็คือ มีคริสเตียนจำนวนมากที่ได้บังเกิดใหม่ แต่ไม่เคยได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริงเลย ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถเติบโตถึงความเป็นผู้ใหญ่ได้ พวกเขาไม่เคยกลายเป็นคริสเตียนที่สมบูรณ์แบบอย่างที่เราเจ้าทรงประสงค์ให้เขาเป็น นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมการกล่าวถึงเรื่องการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

การได้รับความชอบธรรม

พระคัมภีร์กล่าวถึงสองวิธีในการได้รับความชอบธรรมต่อพระเจ้าคือ โดยธรรมบัญญัติและโดยพระคุณ และทั้งสองวิธีนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นพร้อมกันได้ หากคุณแสวงหาการได้รับความชอบธรรมโดยธรรมบัญญัติ คุณก็จะไม่สามารถได้รับโดยพระคุณ และหากคุณแสวงหาการได้รับความชอบธรรมโดยพระคุณ คุณก็จะไม่สามารถได้รับโดยการรักษาระบบบัญญัติ และนี่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นย้ำในเรื่องนี้ เนื่องจากผมสังเกตเห็นว่าคริสเตียนจำนวนมากมักพยายามที่จะผสมผสานธรรมบัญญัติและพระคุณเข้าไว้ด้วยกัน

คนเหล่านั้นพยายามรักษาตัวเองให้อยู่ในสถานะที่ถูกต้องกับพระเจ้าโดยอาศัยธรรมบัญญัติบางส่วนและโดยพระคุณบางส่วน ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เข้าใจทั้งในเรื่องของพระคุณหรือธรรมบัญญัติเลย

ธรรมบัญญัติคือชุดของกฎเกณฑ์ที่คุณต้องรักษา หากคุณรักษากฎเกณฑ์ทั้งหมดได้ - ตลอดเวลา - คุณก็จะได้รับความชอบธรรม แต่ในทางกลับกัน พระคุณคือสิ่งที่เราไม่สามารถหามาได้ด้วยตัวของเราเอง แต่พระคุณคือการรับจากพระเจ้าเพียงวิธีเดียวเท่านั้น ดังที่อธิบายไว้ในเอเฟซัส 2:8 ว่า

“เพราะว่าโดยพระคุณ คุณได้รับความรอดโดยความเชื่อ” (THSV11)

โดยส่วนตัวแล้ว ผมเชื่อว่ามีเพียงพระเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถคิดค้นวิธีที่จะได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อได้ ผมเชื่อว่ามนุษย์ธรรมดาๆ ไม่มีวันคิดค้นวิธีการได้รับความชอบธรรมเช่นนี้ได้ด้วยตัวเอง เท่าที่ผมทราบ ศาสนาหลักอื่นๆ ทุกศาสนา ต่างก็กำหนดให้ผู้คนได้รับความชอบธรรมโดยการทำอะไรบางอย่าง ศาสนาที่ต่างกันก็มีข้อกำหนดที่แตกต่างกันไป แต่โดยพื้นฐานแล้ว ทุกศาสนาล้วน

มีแนวคิดเดียวกันนี้ คือ “ฉันจะเป็นคนชอบธรรมได้ ถ้าฉันทำสิ่งเหล่านี้ และไม่ทำสิ่งเหล่านั้น”

หากเราเข้าใจอย่างถูกต้อง สิ่งนี้หมายความว่า ความเชื่อของคริสเตียนนั้น มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างสิ้นเชิง ไม่มีศาสนาอื่นใดที่พยายามเสนอความชอบธรรมโดยอาศัยพระคุณที่ได้รับผ่านทางความเชื่อเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อคุณน้อมรับพระคุณของพระเจ้า พระองค์ก็จะประทานฤทธิ์อำนาจให้คุณดำเนินชีวิตที่เป็นอิสระจากการควบคุมของบาป ในโรม 6:14 เปาโลกำลังพูดกับผู้ที่ได้รับพระคุณของพระเจ้าว่า

“บาปจะไม่ครอบงำพวกท่านต่อไป เพราะว่าท่านไม่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ” (THSV11)

ขอให้สังเกตว่าทั้งสองสิ่งนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นพร้อมกันได้ คือ ถ้าคุณอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ คุณก็ไม่ได้อยู่ภายใต้พระคุณ แต่ถ้าคุณอยู่ภายใต้พระคุณ คุณก็ไม่ได้อยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ คุณไม่สามารถอยู่ภายใต้ทั้งสองอย่างนี้ในเวลาเดียวกันได้

ผมสังเกตด้วยว่าเปาโลกล่าวว่า บาปจะไม่ครอบงำคุณเพราะคุณไม่ได้อยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ ความหมายก็คือ หากคุณอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ บาปก็จะครอบงำคุณ หากเราแสวงหาการได้รับความชอบธรรมด้วยการรักษาระบบบัญญัติแล้ว เราก็จะไม่มีทางหนีพ้นเงื้อมมือของความบาปไปได้เลย

ให้เราดูโรม 8:14 อีกครั้ง

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำใคร คนนั้นก็เป็

เป็นบุตรของพระเจ้า” (THSV11)

แล้วเราดำเนินชีวิตในฐานะบุตรของพระเจ้าโดยการรักษากฎเกณฑ์ต่างๆ หรือไม่? ไม่เลย เราดำเนินชีวิตในฐานะบุตรของพระเจ้าโดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นเป็นวิธีการเดียวที่เราจะสามารถดำเนินชีวิตในฐานะบุตรของพระเจ้าที่โตเป็นผู้ใหญ่ได้

คราวนี้ให้เราดูใน กาลาเทีย 5:18 กัน

“แต่ถ้าท่านทั้งหลายได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ ท่านก็ไม่อยู่ใต้อบรมบัญญัติ” (THSV11)

เป็นอีกครั้งหนึ่งที่คำกล่าวนั้นชัดเจนคือ คุณจะกลายเป็นบุตรของพระเจ้าได้โดยการทรงนำของพระวิญญาณ และหากคุณได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณแล้ว คุณก็จะไม่อยู่ภายใต้อบรมบัญญัติ

อย่างไรก็ตาม สำหรับใครหลายๆ คนที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียนนั้น การทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ก็เหมือนกับการเดินโดยใช้ไม้ค้ำ พวกเขาเดินกะเผลกเผลกไปรอบๆ โดยพยุงตัวเองบนไม้ค้ำนั้น แต่พระเจ้าทรงตรัสว่า “จงโยนไม้ค้ำนั้นทิ้งไป และจงวางใจในเรา!” อย่างไรก็ตาม ผมได้ค้นพบว่าผู้คนมักจะหวาดกลัวที่จะวางใจในพระคุณของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เราทุกคนต่างต้องการยึดถือเอากฎเกณฑ์เล็กๆ น้อยๆ ที่เรารักษาอยู่ ซึ่งสิ่งนั้นก็คือน้ำค้ำยันของเรานั้นเอง แต่มันไม่ได้ผล! ดังนั้นเราจึงต้องพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

หนทางของพระเจ้าสู่ความชอบธรรมและความบริสุทธิ์นั้นไม่ใช่ได้มาด้วยการดีนรณ แต่ได้มาด้วยการยอม คือการยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ หมายถึงเมื่อคุณมาถึงจุดสิ้นสุดแห่งความพยายามของตัวเองและพูดว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงรับช่วงต่อเถิด ข้าพระองค์ไม่สามารถรับมือกับเหตุการณ์นี้ได้อีกต่อไป แต่พระองค์ทรงทำได้!” สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่า你不จำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงอีกต่อไป แต่หมายความว่า你要ใช้ความมุ่งมั่นตั้งใจจริงของคุณในลักษณะที่แตกต่างออกไปคือ คุณต้องใช้ความมุ่งมั่นตั้งใจจริงที่จะไม่ทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง แต่โดยการไว้วางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดยธรรมชาติแล้ว ผมเป็นคนที่ชอบทำอะไรด้วยตัวเอง และมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว ทุกครั้งที่ผมมีปัญหา สัญชาตญาณตามธรรมชาติของผมคือ การหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ผมใช้เวลาหลายปีกว่าจะมาถึงจุดที่ผมไม่ทำอย่างนั้นอีก แต่ผมกลับพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า วิธีแก้ปัญหาของพระองค์คืออะไร?” บ่อยครั้งที่วิธีแก้ปัญหามาจากพระเจ้านั้นแตกต่างจากสิ่งที่ผมเคยคิดได้ ชีวิตคริสเตียนไม่ใช่ชีวิตแห่งการดีนรณ แต่เป็นชีวิตแห่งการยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในตัวเรา

ในโรมบทที่ 7 เปาโลอธิบายเรื่องนี้ด้วยตัวอย่างจากความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงาน การเกิดผลในชีวิตของคุณไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าคุณพยายามมากแค่ไหน แต่ขึ้นอยู่กับคนที่คุณแต่งงานด้วย หากคุณแต่งงานกับธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง คุณจะนำการงานของเนื้อหนัง

ออกมา แต่หากคุณรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ผู้สิ้นพระชนม์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว คุณจะนำผลของพระวิญญาณออกมา

จงมีสัมพันธสนิทอยู่เสมอ

ในยอห์น 15:1 พระเยซูทรงเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์เสมือนกับเถาองุ่นและแขนงว่า

“เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา” (THSV11) (ผู้ดูแลรักษาจะเป็นผู้ที่ลิดกิ่ง)

ในข้อ 4 และ 5 พระเยซูทรงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ต่อไปว่า

“จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเรา เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำได้ไม้อะไรเลย” (THSV11)

แขนงของเถาองุ่นไม่ได้ออกผลงุ่นโดยอาศัยความพยายามอย่างหนัก แขนงไม่ได้ตั้งปณิธานแล้วบอกว่า “ตอนนี้ฉันกำลังจะออกผลงุ่นแล้วนะ!” แต่มันออกผลได้เพียงแค่เพราะมันต่อเข้ากับลำต้น - ซึ่งก็คือต้นของเถาองุ่นนั่นเอง ชีวิตเดียวกันที่อยู่ในลำต้นก็ไหลสู่แขนง และชีวิตที่อยู่ในแขนงก็ก่อให้เกิดผลตามชนิดของมัน พระเยซูทรงตรัสว่า “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง หากท่านติดสนิทอยู่กับเรา - เข้าอยู่ในเรา - ท่านก็จะเกิดผลมาก”

พระเยซูยังทรงตรัสต่อไปเกี่ยวกับการตัดแต่งกิ่ง กล่าวคือ เมื่อผู้ดูแลรักษาต้นองุ่นตัดแต่งต้นหรือเถาองุ่น เขาก็เป็นดังคนที่ไร้ความปราณี เพราะเขาจะลิดแขนงจนหลุดเหลือแต่ลำต้น คุณอาจจะคิดว่าเถาองุ่นคงไม่มีวันจะออกผลอีกต่อไป แต่ในปีหน้ามันก็จะกลับออกผลมากกว่าที่เดิม

ในบางครั้งการดีนรณต่อสู้ที่เจ็บปวดที่สุดของเราก็อาจนำมาซึ่งการเกิดผล ตอนนี้พระบิดาอาจจะกำลังลิดชีวิตของคุณอยู่ แต่อย่าเพิ่งยอมแพ้! และอย่าพูดว่า “สิ่งนี้เกิดขึ้นกับฉันได้อย่างไร?” เพียงแค่คุณ

ยอมเท่านั้น! คือยอมจำนนต่อผู้ดูแลรักษาตัวองุ่นในชีวิตของคุณ

ทั้งสามพระภาคของพระเจ้าล้วนมีส่วนร่วมในกระบวนการของการทำให้เกิดผล กล่าวคือ พระบิดาทรงเป็นผู้ดูแลรักษาสวนองุ่น พระเยซูทรงเป็นเถาองุ่น และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นชีวิตที่ไหลผ่านเถาองุ่นไปยังแขนงทั้งหลาย แท้จริงแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้เกิดผล มันไม่ใช่ผลของความพยายามอันยอดเยี่ยมของเรา ไม่ใช่ผลของศาสนา แต่เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แผนที่หรือผู้นำทาง?

ผมขอแบ่งปันเรื่องอุปมาเล็กๆ น้อยๆ ให้คุณฟังเพื่อให้เข้าใจเรื่องนี้ได้ชัดเจนขึ้น ผมแบ่งปันเรื่องนี้จากประสบการณ์ของผมเอง ผมรู้ว่าการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้พระเจ้าพอพระทัยด้วยความพยายามของตัวเองนั้นเป็นอย่างไร บางครั้งผมพยายามจะเป็น “คนเคร่งศาสนา” ให้มากขึ้น แต่ผมก็มักจะรู้สึกไม่พอใจและขุ่นเคืองเป็นอย่างมาก เพราะผมไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร! แต่แล้วผมก็ได้เรียนรู้ว่านี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ทำให้การดำเนินชีวิตของเราไปกับพระเยซูกลับมามีชีวิตชีวขึ้น

คำอุปมานี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับแผนที่และผู้นำทาง เรื่องมีอยู่ว่า สมมติว่าคุณอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่งและคุณต้องหาทางไปยังจุดหมายปลายทางอันไกลโพ้นของประเทศที่คุณไม่เคยไปมาก่อน พระเจ้าให้สองทางเลือกแก่คุณคือ คุณสามารถมีแผนที่หรือมีผู้นำทางส่วนตัวก็ได้

คุณเป็นคนแข็งแกร่ง ฉลาด และพึ่งพาตนเองได้ และพระเจ้าทรงตรัสกับคุณว่า “เจ้าต้องการอะไร แผนที่หรือผู้นำทาง?” คุณตอบว่า “ข้าพระองค์อ่านแผนที่ได้เก่ง ข้าพระองค์ขอแผนที่” เมื่อรู้ทิศทางที่ถูกต้องแล้ว คุณก็เริ่มออกเดินทางไปตามเส้นทางนั้น ดวงอาทิตย์กำลังส่องแสง นกกำลังส่งเสียงร้องเพลง และคุณก็รู้สึกมีความสุข คุณพูดกับตัวเองว่า “นี่มันง่ายนิดเดียว! ง่ายเหมือนปอกกล้วยเข้าปาก!”

ประมาณสามวันต่อมา คุณมาอยู่ตรงกลางป่า ในเวลาเที่ยงคืน และฝนก็กำลังตก มันเต็มไปด้วยปัญหา! ยิ่งไปกว่านั้นคือ คุณกำลังอยู่ในจุดที่วิกฤตจริงๆ เพราะคุณไม่รู้ว่าคุณกำลังหันหน้าไปทางทิศเหนือทิศใต้ ทิศตะวันออก หรือทิศตะวันตก แต่แล้วก็มีเสียงอันแผ่วเบาดังขึ้นมาว่า “ให้ผมช่วยนำทางคุณได้ไหม?” และคุณก็ตอบว่า “โอ้ ฉัน

กำลังต้องการผู้นำทางพอดีเลย! ฉันต้องการคุณ!” แล้วผู้นำทางก็บอกว่า “ยื่นมือของคุณมาให้ผมสิ แล้วผมจะพาคุณออกไปจากที่นี่เอง” หลังจากนั้นไม่นาน คุณและผู้นำทางก็ออกไปยังถนนอีกครั้งและเดินเคียงข้างกัน

แล้วสิ่งนี้ก็ผุดขึ้นมาในใจว่า “ฉันนี่ค่อนข้างโง่งจริงๆ เลย ที่ต้องตื่นตกใจตอนที่อยู่ในป่านั้น ทั้งๆ ฉันน่าจะหาทางออกมาเองได้” ดังนั้นคุณจึงหันมาอธิบายเรื่องนี้ให้ผู้นำทางของคุณฟัง แล้วผู้นำทางของคุณก็ไม่อยู่ตรงนั้นอีกต่อไป! คุณก็ยกไหล่แล้วพูดว่า “เอาละ ฉันก็ทำเองได้” แล้วคุณก็ออกเดินทางอีกครั้ง

ประมาณสองวันต่อมา คุณก็มาอยู่กลางหนองน้ำ และคุณกำลังจมน้ำ ลึกลงไปที่ละนิดทุกครั้งที่คุณก้าวเดินออกไป คุณไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร! คุณคิดกับตัวเองว่า “ฉันคงไม่สามารถขอความช่วยเหลือได้อีกแล้ว เพราะครั้งก่อนที่เขาช่วยฉันไว้แล้ว และฉันก็ทำพลาดไป”

และในขณะนี้คุณก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบว่าผู้นำทางกำลังยืนอยู่เคียงข้างคุณอีกครั้ง และเขาพูดว่า “ให้ผมช่วยคุณนะ” และพวกคุณก็เริ่มออกเดินทางด้วยกันอีกครั้ง

เมื่อมาถึงจุดนี้ คุณนึกขึ้นได้ว่าแผนที่ยังอยู่ในกระเป๋าของคุณ คุณจึงนำมันออกมาและยื่นให้กับผู้นำทางแล้วพูดว่า “บางทีคุณอาจจะต้องการแผนที่นี้ก็ได้” แต่ผู้นำทางกลับตอบว่า “ขอบคุณครับ ผมรู้จักเส้นทางนั้น ผมไม่จำเป็นต้องใช้แผนที่นี้” จากนั้นเขาก็พูดว่า “อันที่จริงแล้ว ผมเองเป็นคนทำแผนที่นั้นขึ้นมา”

แน่นอนว่าแผนที่นั้นก็คือ กฎเกณฑ์ มันสมบูรณ์แบบ ทุกรายละเอียด นั้นถูกต้องแม่นยำ ทุกรายการทางภูมิศาสตร์มีการทำเครื่องหมายไว้อย่างถูกต้อง แต่มันขึ้นอยู่กับคุณที่จะตัดสินใจว่า “ฉันไม่ต้องการแผนที่นั้น แต่ฉันจะวางใจในผู้นำทางของฉัน”

ใครคือผู้นำทางส่วนตัว? แน่นอนว่าคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์!

เรื่องราวแบบนี้ต้องเกิดขึ้นอีกบ่อยครั้งแค่ไหน? อีกกี่ครั้งที่เราจะกลับไปวางใจในสติปัญญาและความฉลาดของเราเอง และโดยการทำเช่นนี้เราก็ดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์?

เจ้าสาวผู้ซึ่งวางใจในผู้นำทางของเธอ

ปฐมกาลบทที่ 24 เป็นเรื่องราวที่บอกเล่าไว้อย่างชัดเจนว่าอับราฮัมได้พบกับเจ้าสาวของอิสอัคบุตรชายของเขาอย่างไร เขาได้ส่งคนรับใช้กลับไปยังดินแดนเมโสโปเตเมียเพื่อตามหาหญิงสาวที่มาจากวงศ์ตระกูลของเขาเอง ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นข้อกำหนดที่สำคัญของวัฒนธรรมในสมัยนั้น

เรื่องราวนี้นับเป็นคำอุปมาที่แสดงออกมาให้เห็นในประวัติศาสตร์โดยมีอับราฮัมซึ่งเปรียบเสมือนพระเจ้าพระบิดา อิสอัคซึ่งเปรียบเสมือนพระเยซูคริสต์พระบุตร เจ้าสาวที่ได้รับเลือก (ซึ่งมีชื่อว่าเรเบคาห์) ก็เปรียบเสมือนคริสตจักร แต่ยังมีอีกผู้หนึ่งที่มืบทบาทหลักซึ่งยังไม่มีการระบุชื่อ นั่นก็คือคนรับใช้ คนรับใช้ผู้นั้นเปรียบเสมือนพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในปฐมกาลบทที่ 24 แสดงให้เห็นภาพเหมือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่พระองค์ไม่ต้องการแม้แต่จะเอ่ยชื่อของพระองค์เอง เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นไม่เคยดึงความสนใจมาสู่พระองค์เอง แต่ทรงกระทำกิจเพื่อนำพระสิริมาสู่พระบิดาและพระบุตรเสมอ

คนรับใช้ออกเดินทางโดยนำอูฐสิบตัวที่บรรทุกของกำนัลต่างๆ ไปด้วย โดยตั้งใจว่าเขาจะออกไปเลือกเจ้าสาว ในตะวันออกกลางนั้น เมื่อใดก็ตามที่คุณทำการเลือกและสร้างความสัมพันธ์ที่สำคัญๆ คุณจะให้ของขวัญหรือของกำนัลเสมอ หากคนๆ นั้นรับของขวัญของคุณ คุณในฐานะที่เป็นบุคคลก็จะได้รับการยอมรับ แต่หากของขวัญของคุณถูกปฏิเสธ ก็แปลว่าคุณนั้นถูกรับปฏิเสธไปด้วย นี่เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความสัมพันธ์

จากที่ผมเคยอาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนนั้นของโลก ผมบอกคุณได้เลยว่าอูฐนั้นบรรทุกสัมภาระจำนวนมาก และคนรับใช้ผู้นั้นก็เดินทางไปพร้อมกับอูฐจำนวนไม่น้อยกว่าสิบตัว! เขามาถึงสถานที่ที่เขาทั้งหลายให้น้ำแก่ฝูงสัตว์กัน และเขาก็อธิษฐานว่า “ข้าพระองค์จะขอให้หนึ่งในหญิงสาวเหล่านี้ตักน้ำให้ข้าพระองค์ ขอให้หญิงสาวผู้ที่ได้รับการทรงเลือกนั้นพูดว่า 'ดิฉันจะตักน้ำให้ท่านและอูฐของท่านด้วย' ” (อย่าลืมว่าอูฐหนึ่งตัวนั้นสามารถดื่มน้ำได้ถึงสี่สิบแกลลอน ดังนั้นหญิงสาวที่ได้รับการทรงเลือกคนนี้จะต้องอาสาตักน้ำถึงสี่ร้อยแกลลอนด้วยกัน)

แล้วเรเบคาห์ก็มาถึง คนใช้ผู้นั้นจึงพูดกับเธอว่า “ขอน้ำให้ฉันดื่มหน่อย” และเรเบคาห์ตอบว่า “ได้เลยค่ะ! และดิฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย” คนใช้จึงกล่าวในใจว่า “นี่คือหญิงผู้นั้น!” ผมขอเสริมว่าเรเบคาห์นั้นเป็นแบบฉบับของความเชื่อและการแสดงออกโดยการก

กระทำ เพราะการตักน้ำให้อูฐถึงสิบตัวนั้นต้องทำงานเยอะมาก

จากนั้นคนใช้ก็หยิบอูฐมณีอันสวยงามออกมา แล้ววางลงบนหน้าผากของเรเบคาห์ ทันทีที่เธอรับอูฐมณีนั้นก็หมายความว่าเธอเป็นเจ้าสาวที่ได้รับการแต่งตั้ง จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเรเบคาห์ปฏิเสธอูฐมณีนั้น? เธอคงไม่มีวันได้เป็นเจ้าสาว! แล้วเราจะพุดถึงคริสตจักรที่ปฏิเสธของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าอะไร? คริสตจักรนั้นก็ขาดเครื่องหมายอันเด่นชัดของการเป็นเจ้าสาวนั่นเอง!

เรเบคาห์ไม่เคยมีแผนที่ เธอไม่เคยไปในที่ที่ผู้นำทางกำลังพาเธอไป เธอไม่เคยเห็นชายที่เธอกำลังจะแต่งงานด้วย หรือเห็นพ่อของเขามาก่อน แต่เธอมีผู้นำทางที่รู้จักเส้นทางนั้น! และผู้นำทางนั้นก็รู้จักทั้งพ่อและลูกชาย และเขาก็สามารถให้ข้อมูลทั้งหมดที่เธอต้องการแก่เธอได้ด้วย

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณและผมคือ เราไม่สามารถทำได้สำเร็จโดยใช้แผนที่ แต่เราต้องมีผู้นำทาง ในชีวิตนี้เราอาจไม่มีวันเห็นพระบิดาหรือพระบุตร หรือสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางของเรา แต่ถ้าเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเรา พระองค์ก็จะทรงชี้ทางให้แก่เรา พระองค์จะทรงเป็นแหล่งของข้อมูลเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตรให้กับเราด้วย

ขอให้เราใช้เวลาในวันนี้เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์!

จดหมายคำสอน

การถอดเสียง: TL-L035-100-THA

อัปเดตล่าสุด: 21 Jul 2025

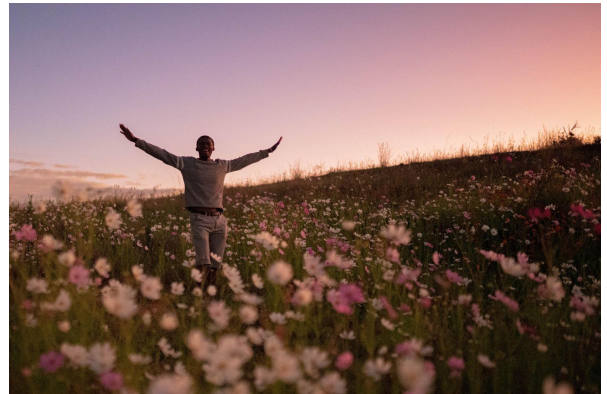
เว็บไซต์: derekprince.com/th-th

หนังสือ

สร้างและเพิ่มพูนความเข้าใจในพระคัมภีร์ของคุณด้วยคอลเลกชันหนังสือคริสเตียนของเดเร็ก ปรีนซ์

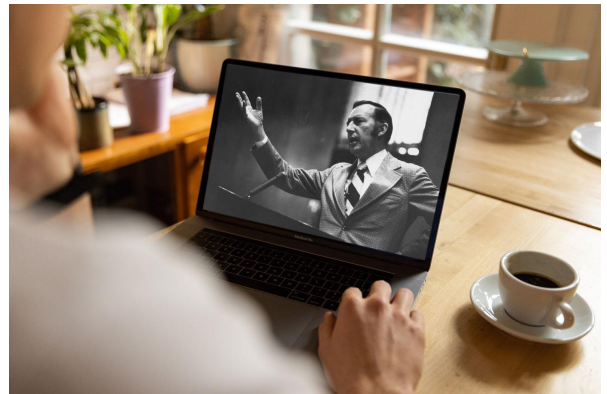
บทเพาเดียวประจำวัน

เรียกดูบทใคร่ครวญประจำวันที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระคัมภีร์โดย เดเร็ก ปรีนซ์ เพื่ออ่านคำสอนที่น่าไปใช้ได้จริงซึ่งสามารถยกระดับความเชื่อคริสเตียนของคุณ

มรดกคำสอนผ่านรายการวิทยุ

ฟังคำแบ่งปัน 10 นาทีที่เสริมสร้างแรงบันดาลใจและเชื่อมโยงความเชื่อเข้ากับชีวิตทางพอดแคสต์มรดกคำสอนผ่านรายการวิทยุของ เดเร็ก ปรีนซ์

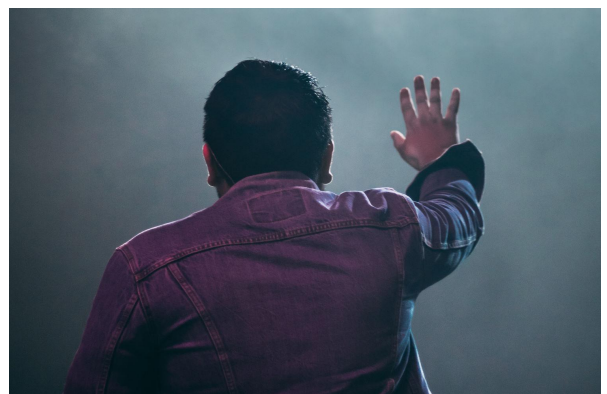
คำเทศนา

ชมคำเทศนาต้นฉบับและฉบับรีมาสเตอร์แบบดิจิทัลโดย เดเร็ก ปรีนซ์ มีข้อความถอดเสียงฉบับเต็ม (ดาวน์โหลดฟรี)

แอปทางการ

ใช้งานฟรี ดาวน์โหลดแอปทางการของพันธกิจเดเร็ก ปรีนซ์และเสริมสร้างความเชื่อของคุณทุกที่ทุกเวลา

คำป่าวประกาศ

ประกาศชีวิตและสัมผัสกับฤทธิ์อำนาจการเปลี่ยนแปลงของพระวจนะของพระเจ้าด้วยคำป่าวประกาศของเราบนพื้นฐานของพระคัมภีร์

